

Tema 6: Vocació-nova relació

*Déu ens ha regalat un
cor marista*

DÉU ENS HA REGALAT UN COR MARISTA

Hereus del carisma marista

*La vocació com a memòria del carisma.
Un do per acollir i fer créixer.*

INTRODUCCIÓ

Laiques, laics i germans de tot el món palpiten amb el mateix cor marista i celebren aquest regal rebut de Déu. Per aquest do ens convertim en hereus de l'esperit de Champagnat. És un regal que acollim, acompanyem i fem créixer. Com a iniciativa de Déu es converteix en projecte de vida, en resposta vocacional. La nostra existència ve així configurada per un determinat estil de viure. D'aquesta manera, el nostre cor marista transmet al món la vida rebuda i es converteix en memòria del carisma, que perpetua i promou l'herència que ens va transmetre Champagnat.

Aquesta proposta de reflexió té per objectiu prendre consciència del regal que, com a maristes, Déu ens ha donat per compartir-lo amb els homes i dones del nostre temps.

EXPERIÈNCIA HUMANA

- **Mans que acullen**

Invitació a observar-nos les mans obertes amb els palmells cap amunt.

Contempla quines experiències fonamentals de la pròpia vida estan gravades en aquestes mans, quines persones importants hi estan tatuades, i que han anat ajudant a modelar la pròpia vocació marista. Comparteix aquesta experiència.

- **Testimonis que interpel·len**

El sentit de la nostra vida

Ser laic marista és una opció de vida, és una *crida personal de Déu des del carisma marista*. Aquesta crida és la que volem compartir, alimentar i testimoniar en les nostres comunitats laicals.

Els que sentim aquesta crida de Déu *hi trobem el sentit de la nostra vida i a la nostra tasca, que es manifesta de moltes maneres i amb diferents rostres*: el mestre, la professora, el company del personal de suport, l'animador de grups juvenils, l'exalumne, l'estudiant universitari; la veïna del barri, el catequista, el rector, el bisbe, el jove professional, la parella de nuvis, els matrimonis amb els seus nens... i així es van

dibuixant una gamma d'expressions que es fonen com els colors en un arc de Sant Martí, en un sol raig de llum.

Estenem la invitació a viure el laïcat marista a tots aquells que se senten cridats per Déu a seguir les petjades de Marcel·lí Champagnat. És una oportunitat única, un signe dels temps que ens convida a viure i compartir amb audàcia el carisma marista.

Els laics i laiques maristes de Champagnat ens impliquem al costat dels Germans en el desafiament d'ajudar a néixer l'aurora d'una nova vida marista, i enfortir-la fent-la més creativa, fidel, dinàmica i profètica.

(IV Trobada Nacional de Laics Maristes de Champagnat. Veneçuela, 2012).

El Déu de Jesús ens vol en comunió

Intueixo que el Déu de Jesús ens vol en comunió, que l'Església necessita nous signes que, de forma senzilla, siguin el reflex de l'incombustible amor del Déu Trinitat que s'identifica permanentment en el fet recíproc i compartit de donar-se, que l'Institut Marista necessita reconèixer-se en nous models que permetin que el carisma de Marcel·lí tingui continuïtat més enllà dels germans...

Percebo que la meua vocació de germà s'enriquirà en el fet de compartir estretament el carisma marista amb les meves germanes i germans de comunitat.

En definitiva, que el Déu de Jesús segueix venint a trobar-me, m'omple de sorpreses i em treu de la comoditat de la rutina apresada, perquè el pugui descobrir en nous rostres i en noves propostes.

(Testimoni del germà Abel Muñoz, davant l'experiència de formar part d'una nova comunitat de laics i germans, província Ibèrica).

Llegeix atentament els testimonis i busca definir la teua identitat marista, com a germà o com a laic o laica, a partir de la teua experiència. Escriu en unes quantes línies el que sents i vius.

IL·LUMINACIÓ CREIENT

• La iniciativa és de Déu

La Carta de l'últim Capítol General ens diu: "Déu té un somni per a cadascú de nosaltres, per a la humanitat i per al nostre Institut".

El somni de Déu és el seu projecte d'amor per al món. El somni de Déu és el seu projecte de felicitat per a l'home. L'amor de Déu és així el fonament de la nostra vida creient. Sobre ell descansa la nostra identitat essencial, el seu projecte de plenitud per a cadascun de nosaltres.

Per això la iniciativa de la nostra vocació ve de Déu. És una crida personal a una manera específica de ser deixebles de Jesús (cf. *Entorn de la mateixa taula*, 4, 13). Hi ha una mirada d'elecció sobre cadascú. Déu crida i invita (cf. *Constitucions*, 11, 13).

- **Què ens regala Déu?**

La vocació marista és un do que s'ofereix a persones compromeses en estats de vida diferents, que volen viure l'evangeli segons el carisma marista.

El carisma marista com a do ens parla d'un *camí espiritual* propi. L'espiritualitat marista és una espiritualitat que s'encomana, fàcil de donar i de rebre, que ens connecta amb les esperances dels nostres infants i joves (cf. *Entorn de la mateixa taula*, 103). Té caràcter marià i apostòlic (cf. *Constitucions*, 7). Està feta de passió i compassió: passió per Déu i compassió per la humanitat (cf. *Aigua de la roca*, 1).

El do del carisma marista que rebem laics i germans ens parla de *fraternitat*. Marcel·lí i els primers germans estaven units en la ment i el cor. Les seves relacions estaven marcades per l'escalf i la tendresa. Aquest estil de relació s'ha convertit en una característica de la nostra manera de ser maristes. Essencialment, la nostra relació amb els altres consisteix a ser germà i germana. Aquest esperit de família forma la nostra herència marista.

El regal comú que ens fa Déu ens parla de *missió*. Tots els maristes compartim la mateixa missió: *donar a conèixer Jesucrist i fer-lo estimar*. Exercim aquest ministeri construint comunitats que són espais sagrats on les persones poden trobar Déu i el sentit de les seves vides. Acollim de bon grat aquells joves que cerquen relacions significatives amb persones en qui puguin confiar. D'aquesta manera, els mostrem com els estima Déu (cf. *Aigua de la roca*, 141).

- **Aquest regal el compartim**

El regal que ens fa Déu el compartim germans i laics. La vocació laical és un do de Déu. Per tant ens situa en una relació d'igualtat: la vocació d'un laic marista i la vocació d'un germà marista (germà Emili).

Laics i germans tenim, llavors, una vocació carismàtica comuna: els uns la vivim com a persones consagrades i els altres, com a persones laiques (cf. Assemblea de Mendes).

És una benedicció i un goig per a tots, germans i laics, dirà el germà Charles, poder compartir una riquesa comuna i viure junts una emocionant aventura espiritual i apostòlica.

Units per una vocació carismàtica comuna, laics i germans enfortim la nostra identitat específica i l'enriquim des de la complementarietat vocacional.

Aprofundim en les nostres vocacions específiques a mesura que ens trobem els uns amb els altres en un camí que s'obre al futur i del qual ja hem descobert trets significatius (cf. *Entorn de la mateixa taula*, 26).

Descobrim que tenim molt més en comú que d'específic en la nostra vocació: vivim una mateixa vocació cristiana pel baptisme, i hem sentit la crida de Déu que ens atreu cap al carisma marista.

• Junts impulsem el do de Déu

«Contemplem el nostre futur marista como una comunió de persones en el carisma de Champagnat, on les nostres vocacions específiques s'enriquiran mútuament», així es va expressar el XXI Capítol General.

Junts, germans i laics, units per la vocació carismàtica comuna, afrontem el futur del carisma com a desafiament per *ajudar a néixer l'aurora* d'una nova vida marista i enfortir la que existeix, fent-la més creativa, fidel i dinàmica (cf. *Entorn de la mateixa taula*, 169).

Laics i germans continuem la narració que té el seu origen en l'itinerari evangèlic de Champagnat. Junts som responsables d'impulsar i estendre aquest do de Déu caminant cap al futur (cf. *Entorn de la mateixa taula*, 29).

Mantenir i continuar el carisma marista a l'Església ja no dependrà només de l'Institut que fins ara el representava, sinó de tots els que tenen cor marista i que han rebut aquest do de Déu. Per això, la pastoral vocacional es converteix en els nostres dies en una tasca conjunta de germans i laics (cf. XXI CG, Germans i laics, 7; *Entorn de la mateixa taula*, 146).

Continuar la narració marista ens porta també a repensar el model institucional que fins ara ha encarnat el carisma marista en l'Església. «La realitat sembla indicar que no només necessitem *eixamplar la tenda* de l'Institut, sinó construir junts una tenda nova, on tots, laics i germans, trobem el nostre lloc» (*Entorn de la mateixa taula*, 145).

CRIDES PERSONALS I COMUNITÀRIES

- En grup, tracteu d'escriure des del concepte de vocació marista tot el que sentiu que tenim en comú germans i laics, i el més específic de cadascuna de les vocacions.
- «Els laics ens han de revelar noves facetes del carisma marista, a mesura que ells vagin vivint-lo més plenament», va dir el germà Charles. Es pot utilitzar la silueta d'una mà oberta cap amunt, sobre la qual

podem escriure (com si fossin les línies d'aquesta gran mà) quines noves dimensions del carisma senten que ja estan aportant els laics i laiques.

- Aquesta és la nostra síntesi:

«L'experiència de compartir el carisma ens porta a repensar el model institucional que fins ara ha encarnat el carisma marista en l'Església. La realitat sembla indicar que no només necessitem *eixamplar la tenda* de l'Institut, sinó construir junts una tenda nova, on tots, laics i germans, trobem el nostre lloc» (*Entorn de la mateixa taula*, 145).

Per què una tenda nova? Què suposaria per a germans i laics? Com somien que és aquesta tenda?

Expresseu-ho en un mural per compartir-ho amb altres grups.

CELEBREM EL DO DE DÉU

- **Lectura:** *Entorn de la mateixa taula*, 16, 17

«Laics i germans tenim molt més en comú que d'específic en la nostra vocació: els uns i els altres compartim la bellesa i els límits de la condició humana en aquest moment històric, vivim una mateixa vocació cristiana pel baptisme i hem sentit la crida de Déu que ens atreu cap al carisma marista. Tenim la certesa que les nostres vocacions respectives s'il·luminen mútuament. A mesura que descobrim qui som quan ens relacionem amb els altres, la identitat específica de germà i laic marista es clarifica i s'enriqueix quan compartim vida: *espiritualitat, missió, formació*».

(meditació personal)

- **Gest** d'encendre una espelma expressant el que més m'atrau del carisma marista i que es converteix en una crida de Déu per a la meua pròpia vida.
- **Cant** d'acció de gràcies: *Laudate omnes gentes...*
- **Parenostre**

